

"মৰমৰ সন্তানসকল – দেহ-অভিমান হৈছে আসুৰি কেৰেক্টাৰ (চৰিত্ৰ), সেয়া সলনি কৰি দৈৱী কেৰেক্টাৰ চৰণ কৰিলে ৰাৱণৰ জেলৰ (কাৰাগাৰ) পৰা মুক্তি পাবা"

প্ৰশ্ন: প্ৰত্যেক আত্মাই নিজৰ পাপ কৰ্মৰ শাস্তি কেনেদৰে ভোগ কৰে, তাৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ সাধন (উপায়) কি?
উত্তৰ: প্ৰত্যেক আত্মাই নিজৰ পাপৰ শাস্তি প্ৰথমতে গৰ্ভ জেলত ভোগ কৰে, দ্বিতীয়তে ৰাৱণৰ জেলত অনেক প্ৰকাৰৰ দুখ পায়। বাবা আহিছে তোমালোক সন্তানসকলক এই জেলবোৰৰ পৰা মুক্ত কৰিবলৈ। ইয়াৰ পৰা মুক্তি পাবলৈ চিভিলাইজদ্ (সভ্য) হোৱা।

ওঁম শান্তি। ডামাৰ প্লেণ (নাটকৰ পৰিকল্পনা) অনুসৰি পিতাই বহি বুজাইছে। পিতাহে আহি ৰাৱণৰ জেলৰ পৰা পৰিত্ৰাণ কৰে কাৰণ সকলো হৈছে ক্ৰিমিনেল (অপৰাধী), পাপ আত্মা। সমগ্ৰ সৃষ্টিৰ মনুষ্য মাত্ৰই ক্ৰিমিনেল হোৱাৰ বাবে ৰাৱণৰ জেলত আছে। পুনৰ যেতিয়া শৰীৰ এৰে তেতিয়া গৰ্ভ জেললৈ আহে। পিতা আহি দুয়োখন জেলৰ পৰা মুক্তি দিয়ে তাৰ পাছত তোমালোক আধাকল্প ৰাৱণৰ জেললৈও নোযোৱা আৰু গৰ্ভ জেললৈও নোযোৱা। তোমালোকে জানা পিতাই লাহে-লাহে পুৰুষাৰ্থ অনুসৰি আমাক ৰাৱণৰ জেলৰ পৰা আৰু গৰ্ভ জেলৰ পৰা মুক্তি দিয়ে। পিতাই কয় ৰাৱণ ৰাজ্যত তোমালোক সকলো ক্ৰিমিনেল। পুনৰায় ৰামৰাজ্যত সকলো চিভিলাইজদ্ হৈ পৰে। কোনো ভূতৰে (বিকাৰ) প্ৰৱেশ নঘটে। দেহৰ অহংকাৰ আহিলে পুনৰ ভূতৰ প্ৰৱেশ ঘটে। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে পুৰুষাৰ্থ কৰি দেহী-অভিমानी হ'ব লাগে। যেতিয়া এনেকুৱা (লক্ষ্মী-নাৰায়ণ) হৈ যাবা তেতিয়াহে দেৱতা বুলি কোৱা হ'ব। এতিয়াতো তোমালোকক ব্ৰাহ্মণ বুলি কোৱা হয়। ৰাৱণৰ জেলৰ পৰা মুক্তি দিবলৈ পিতা আহি পঢ়ুৱায় আৰু সকলোৰে যি কেৰেক্টাৰ (চৰিত্ৰ) নষ্ট হৈছে সেয়া শুধৰায়। আধাকল্পৰ পৰা কেৰেক্টাৰ নষ্ট হৈ বহুত বেয়া হৈ পৰিল। এই সময়ত হৈছে তমোপ্ৰধান কেৰেক্টাৰ। দৈৱী আৰু আসুৰি কেৰেক্টাৰৰ মাজত দিন-ৰাতিৰ পাৰ্থক্য আছে। পিতাই বুজায় - এতিয়া পুৰুষাৰ্থ কৰি নিজৰ দৈৱী কেৰেক্টাৰ চিহ্ন তুলিব লাগে, তেতিয়াহে আসুৰি কেৰেক্টাৰৰ পৰা মুক্তি পাবা। আসুৰি কেৰেক্টাৰত দেহ-অভিমান হৈছে নাম্মাৰ-ওৱান (সৰ্বপ্ৰথম)। দেহী-অভিমानीসকলৰ কেৰেক্টাৰ কেতিয়াও বেয়া নহয়। সকলোতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ হৈছে কেৰেক্টাৰ। দেৱতাসকলৰ কেৰেক্টাৰ কেনেদৰে স্থলিত হৈছিল। যেতিয়া তেওঁলোক বামমার্গত গৈছিল অৰ্থাৎ বিকাৰী হৈছিল তেতিয়া কেৰেক্টাৰ স্থলিত হৈছিল। জগন্নাথৰ মন্দিৰত বামমার্গৰ এনে চিত্ৰ দেখুওৱা হৈছে। এয়াতো বহুত বছৰৰ পুৰণি মন্দিৰ, ড্ৰেছ (পোছাক) আদিও দেৱতা সকলৰেই। দেৱতা বামমার্গলৈ কেনেদৰে যায় সেয়া দেখুৱায়। এয়া হৈছে সৰ্বপ্ৰথম ক্ৰিমিনেলিটি। কাম চিতাত উঠে, তাৰ পাছত ৰং সলনি হৈ একেবাৰে ক'লা হৈ পৰে। পোন প্ৰথমে গ'ল্ডেন এজত (সত্য যুগ) সম্পূৰ্ণ বগা, তাৰ পিছত দুই কলা কম হৈ যায়। তেতিয়া স্বৰ্গ বুলি কোৱা নহয়, সেয়া হৈছে চেমি-স্বৰ্গ। পিতাই বুজাইছে ৰাৱণ অহাৰ পৰাই তোমালোকৰ মামৰে ধৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। সম্পূৰ্ণ ক্ৰিমিনেল শেষৰ ফালে হোৱা। এতিয়া 100 পাৰচেণ্ট (শতাংশ) ক্ৰিমিনেল বুলি ক'ব। 100 পাৰচেণ্ট ভাইচলেচ (বিকাৰ-ৰহিত) আছিল পিছলৈ 100 পাৰচেণ্ট বিকাৰী হ'লাগৈ। এতিয়া পিতাই কয় শুধৰণি কৰি যোৱা, এই ৰাৱণ ৰাজ্যৰ জেল বহুত ডাঙৰ। সকলোকে ক্ৰিমিনেল বুলিয়েই কোৱা হয় কাৰণ ৰাৱণৰ ৰাজ্যত আছে, নহয় জানো। ৰামৰাজ্য আৰু ৰাৱণৰাজ্যৰ বিষয়ে তেওঁলোকে নাজানেই। এতিয়া তোমালোকে ৰামৰাজ্যলৈ যোৱাৰ বাবে পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা। কোনো সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই। কোনোবা ফাৰ্ষ্ট (প্ৰথম), কোনোবা চেকেণ্ড (দ্বিতীয়), কোনোবা থাৰ্ড (তৃতীয়) হৈ আছে। এতিয়া পিতাই পঢ়ায়, দৈৱী গুণ ধাৰণ কৰায়। দেহ-অভিমানতো সকলোৰে আছে। যিমনেই তোমালোক চাৰ্ভিচত (সেৱা) লাগি থাকিব সিমনেই দেহ-অভিমান কম হৈ যাব। সেৱা কৰিলেহে দেহ-অভিমান কম হ'ব। দেহী-অভিমानीয়ে ডাঙৰ ডাঙৰ চাৰ্ভিচ কৰিব। বাবা দেহী-অভিমानी বাবে কিমান ভাল চাৰ্ভিচ কৰে। সকলোকে ক্ৰিমিনেল ৰাৱণৰ জেলৰ পৰা মুক্তি কৰি সংগতি প্ৰাপ্ত কৰাই দিয়ে, তাত (সত্য যুগত) আকৌ দুয়োখন জেলেই নাথাকে। ইয়াত ডবল (দুখন) জেল আছে, সত্য যুগত ক'টো (ন্যায়ালয়) নাই, পাপ আত্মাও নাই, ৰাৱণৰ জেলো নাই। ৰাৱণৰ হৈছে বেহদৰ জেল। সকলো পাঁচ বিকাৰৰ ৰছীত বান্ধ খাই আছে। অপৰমঅপাৰ (সীমাহীন) দুখ আছে। দিনে-প্ৰতিদিনে দুখ বৃদ্ধি হৈ গৈ থাকে।

সত্য যুগক গ'ল্ডেন এজ (সোণালী যুগ) বুলি কোৱা হয়, তেতিয়া চিলভাৰ এজ (ৰূপালী যুগ)। সত্য যুগৰ সুখ তেতিয়া থাকিব নোৱাৰে কাৰণ আত্মাৰ দুই কলা কম হৈ পৰে। আত্মাৰ কলা কম হলে শৰীৰো এনেকুৱা (কলাহীন) হৈ পৰে, সেয়েহে বুজিব লাগে যে সঁচাকৈয়ে আমি ৰাৱণৰ ৰাজ্যত দেহ-অভিমानी হৈ পৰিছো। এতিয়া পিতা আহিছে ৰাৱণৰ জেলৰ পৰা

মুক্তি দিবলৈ। আধাকল্পৰ দেহ-অভিমান আঁতৰাবলৈ সময়তো লাগিবই। বহুত চেষ্টা কৰিবলগীয়া হয়। যিসকলে সোনকালে শৰীৰ এৰি গ'ল তেওঁলোক তথাপিও ডাঙৰ হৈ আহিলে কিছু জ্ঞান ল'ব পাৰিব। যিমানেই দেৰি হৈ যায়, তেতিয়া পুৰুষাৰ্থতো কৰিব নোৱাৰে। কোনোবা মৰিলে পুনৰ আহি পুৰুষাৰ্থ কৰিব পাৰে, অৱশ্যে যেতিয়া অৰগেশ্ব (শৰীৰৰ ইন্দ্ৰিয়সমূহ) ডাঙৰ হ'ব তেতিয়াহে, বোধযুক্ত হ'লে কিবা কৰিবও পাৰে। দেৰিকৈ যোৱা জনে একো শিকিব নোৱাৰিব। যিমানেই শিকে সিমানেই শিকে সেই বাবে মৰাৰ আগতে পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে, যিমান পাৰে এই ফালে অহাৰ চেষ্টা নিশ্চয় কৰিব। এইটো অৱস্থাত বহুত আহিব। বৃক্ষৰ বৃদ্ধি হ'ব। বুজনিতো বহুত সহজ। বোম্বাইত (মুম্বাই) পিতাৰ পৰিচয় দিবৰ বাবে বহুত চাঞ্চ (সুবিধা) আছে - এওঁ আমাৰ সকলোৰে পিতা, পিতাৰ পৰা নিশ্চয় স্বৰ্গৰেই উত্তৰাধিকাৰ লাগিব। কিমান সহজ। অন্তৰ গদগদ হ'ব লাগে, এওঁ হৈছে আমাক পঢ়াওঁতা। এয়া হৈছে আমাৰ এইম-অৱজেক্ট (লক্ষ্য-উদ্দেশ্য)। আমি প্ৰথমতে সংগতিত আছিলো, পুনৰ দুৰ্গতিলৈ আহিলো, এতিয়া আকৌ দুৰ্গতিৰ পৰা সংগতিলৈ যাব লাগে। শিৱবাবাই কয় কেৱল মোকেই স্মৰণ কৰিলে তোমালোকৰ জন্ম-জন্মান্তৰৰ পাপ খণ্ডন হ'ব।

তোমালোক সন্তানসকলে জানা- যেতিয়া দ্বাপৰত ৰাৱণ ৰাজ্য হয় তেতিয়া 5 বিকাৰ ৰূপী ৰাৱণ সৰ্বব্যাপি হৈ পৰে। য'ত বিকাৰ সৰ্বব্যাপি, ত'ত পিতা সৰ্বব্যাপি কেনেকৈ হ'ব পাৰে। সকলো মনুষ্যই পাপ আত্মা নহয় জানো। পিতা সন্মুখত আছে সেই বাবেইতো এনেদৰে কয় যে মই তেনেকৈ কোৱাই নাই, ওলোটাকৈ বুজি ল'লে। ওলোটাকৈ বুজে, বিকাৰত পতিত হৈ-হৈ, গালি পাৰি-পাৰি ভাৰতৰ এই অৱস্থা হৈছে। খ্ৰীষ্টিয়ান লোকসকলেও জানে যে 5 হাজাৰ বছৰৰ আগতে ভাৰত স্বৰ্গ আছিল, সকলো সত্যপ্ৰধান আছিল। ভাৰতবাসীয়েতো লাথ-লাথ বছৰ বুলি কৈ দিয়ে কাৰণ বুদ্ধি তমোপ্ৰধান হৈ পৰিছে। তেওঁলোক পিছে ইমান উচ্চও নহয়, ইমান নীচো নহয়। তেওঁলোকেতো ভাবে সঁচাকৈয়ে স্বৰ্গ আছিল। পিতাই কয় এওঁলোকে ঠিক কথা কৈছে - 5 হাজাৰ বছৰৰ আগতেও মই তোমালোক সন্তানসকলক ৰাৱণৰ জেলৰ পৰা মুক্তি দিবলৈ আহিছিলো, এতিয়া পুনৰ মুক্তি দিবলৈ আহিছো। আধাকল্প হৈছে ৰামৰাজ্য, আধাকল্প হৈছে ৰাৱণ ৰাজ্য। সন্তানসকলে চাঞ্চ পালে বুজাব লাগে।

বাবায়ে তোমালোক সন্তানসকলক বুজায় - সন্তানসকল, এনেদৰে বুজোৱা। ইমান অপৰমতপাৰ দুখ কিয় হৈছে? আগতেতো যেতিয়া এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজ্য আছিল তেতিয়াতো অপৰমতপাৰ সুখ আছিল। এওঁলোক সৰ্ব-গুণসম্পন্ন আছিল, এতিয়া এই জ্ঞান হৈছেই নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হোৱাৰ বাবে। এয়া হৈছে অধ্যয়ন, ইয়াৰ দ্বাৰা দৈৱী কেৰেক্টাৰচ্ গঠন হয়। এই সময়ত ৰাৱণৰ ৰাজ্যত সকলোৰে কেৰেক্টাৰচ্ বেয়া হৈছে। সকলোৰে কেৰেক্টাৰচ্ শুধৰাওঁতা এজনেই ৰাম। এই সময়ত কিমান ধৰ্ম আছে, মনুষ্যৰ কিমান বৃদ্ধি হৈ আছে, এনেদৰে বৃদ্ধি হৈ থাকিলে খাদ্য ক'ৰপৰা পোৱা যাব! সত্য যুগততো এনেকুৱা কথা নাথাকে। তাত দুখৰ কোনো কথাই নাই। এই কলিয়ুগ হৈছে দুখধাম, সকলোৱেই বিকাৰী। সেয়া হৈছে সুখধাম, সকলো সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী। প্ৰতি মূহূৰ্ততে তেওঁলোকক এইদৰে ক'লেহে কিবা বুজি পাব। পিতাই কয় মই পতিত পৱন হওঁ, মোক স্মৰণ কৰিলে তোমালোকৰ জন্ম-জন্মান্তৰৰ পাপ নোহোৱা হ'ব। এতিয়া পিতাই কেনেকৈ শুনাব! নিশ্চয় শৰীৰ ধাৰণ কৰি শুনাব, নহয় জানো। পতিত-পৱন সকলোৰে সংগতিদাতা এজনেই পিতা, নিশ্চয় তেওঁ কাৰোবাৰ ৰথত আহিব। পিতাই কয় - মই এই ৰথত (ব্ৰহ্মাৰ শৰীৰত) আহোঁ যি নিজৰ জন্মৰ বিষয়েই নাজানে। পিতাই বুজায় এয়া 84 জন্মৰ খেল, যি আগতে আহিছিল তেওঁলোকেই আহিব, তেওঁলোকেৰে বহুত জন্ম হ'ব তাৰ পাছত কমি যাব। সকলোতকৈ আগতে দেৱতাসকল আহিল। বাবাই সন্তানসকলক ভাষণ দিবলৈ শিকায় - এনেদৰে বুজাব লাগে। ভাল দৰে স্মৃতিত থাকিলে, দেহ-অভিমান নাথাকিলে ভাষণ ভালদৰে কৰিব। শিৱবাবা দেহী-অভিমानी, নহয় জানো। (তেওঁ) কৈ থাকে - সন্তানসকল, দেহী-অভিমानी হোৱা। কোনো বিকাৰ যাতে নাথাকে, ভিতৰত যাতে কোনো চয়তানী নাথাকে। তোমালোকে কাকো দুখ দিব নালাগে, কাৰো নিন্দা কৰিব নালাগে। তোমালোক সন্তানসকলে কোনো উৰা-বাতৰিত বিশ্বাস কৰিব নালাগে। পিতাক সোধা - এওঁ এনেদৰে কৈছে, সত্য কি? বাবাই কৈ দিব। নহ'লে বহুত আছে যিয়ে মিছা কথা যুগুত কৰাত দেৰি নকৰে- অমুকে তোমাৰ বিষয়ে এনেদৰে ক'লে, এনেকৈ শুনাই তেওঁকেই শেষ কৰি দিব। বাবাই জানে, এনেকুৱা বহুত আছে। অনাৱশ্যকীয় কথা শুনাই অন্তৰ বেয়া কৰি দিয়ে সেইবাবে কেতিয়াও মিছা কথা শুনি ভিতৰি-ভিতৰি জ্বলিব নালাগে। সোধা - অমুকে মোৰ বিষয়ে এনেদৰে কৈছে নেকি? অন্তৰ পৰিস্কাৰ হ'ব লাগে। কোনো সন্তানে উৰা বাতৰিত বিশ্বাস কৰিও নিজৰ মাজত শত্ৰুতাৰ সৃষ্টি কৰে। পিতাক পাইছা যেতিয়া পিতাকেই সুধিব নালাগে জানো। ব্ৰহ্মা বাবাৰ ওপৰতো বহুতৰ বিশ্বাস নহয়। শিৱবাবাকো পাহৰি যায়। পিতাতো আহিছে সকলোকে উচ্চ কৰি তুলিবলৈ। মৰমেৰে উঠাই থাকে। ঈশ্বৰীয় মত ল'ব লাগে। নিশ্চয়েই নহ'লে নুসুধিবই আৰু তেতিয়া ৰেচপণ্ডা (প্ৰত্যাৰ্থ) নাপাব। পিতাই যি বুজায় সেয়া ধাৰণ কৰিব লাগে।

তোমালোক সন্তানসকলে বিশ্বত শান্তি স্থাপন কৰাৰ নিমিত্ত হৈছা। এজন পিতাৰ বাহিৰে আন কাৰো মত উচ্চতকৈ উচ্চ হ'ব নোৱাৰে। উচ্চতকৈও উচ্চ মতে হৈছেই ভগৱানৰ। যাৰ দ্বাৰা পদো (মৰ্যাদাও) কিমান উচ্চ পোৱা যায়। পিতাই কয় নিজৰ কল্যাণ কৰি উচ্চ পদ লোৱা, মহাৰথী হোৱা। নপঢ়াই যদি তেন্তে কি পদ পাবা। এয়া হৈছে কল্প-কল্পান্তৰৰ কথা। সত্য যুগত দাস-দাসীও ক্ৰমানুসাৰে হয়। পিতাতো আহিছে উচ্চতকৈও উচ্চ কৰি তুলিবলৈ কিন্তু নপঢ়িলে কি পদ পাবা। প্ৰজাৰ মাজতো উচ্চ-নীচ পদ থাকে নহয়, এয়া বুদ্ধিৰ দ্বাৰা বুজিব লাগে।

মনুষ্যই নাজানে আমি ক'লৈ যাওঁ। ওপৰলৈ যাওঁ নে তললৈ নামি যাওঁ। পিতা আহি তোমালোক সন্তানসকলক বুজায় ক'ত তোমালোক গ'ল্লে, চিলভাৰ এজ'ডত আছিল, ক'ত আইৰন (লৌহ) যুগলৈ আহিলা। এই সময়ততো মনুষ্যই মনুষ্যকে খাই পেলায়। এতিয়া এই সকলোবোৰ কথা বুজিলে তেতিয়াহে জানিব যে স্তান কাক কোৱা হয়। বহুত সন্তানে এখন কাণেৰে শুনি আনখনেৰে উলিয়াই দিয়ে। ভাল-ভাল চেন্টাৰৰ (সেৱাকেন্দ্ৰ) ভাল-ভাল সন্তানৰো ক্ৰিমিনেল আই (কু-দৃষ্টি) থাকে। লাভ, লোকচান, সন্মানৰ প্ৰতি ক্ৰক্ষেপেই নকৰে। মূল কথা হৈছে ক্ৰিমিনেল আইৰ (কু-দৃষ্টিৰ)। পিতাই বুজায় - কাম হৈছে মহাশত্ৰু, ইয়াক জিনিবলৈ কিমান মগজ খটুৱায়। মূল কথা হৈছে পবিত্ৰতাৰ। ইয়াৰ বাবেই কিমান কাজিয়া হয়। পিতাই কয় এই কাম হৈছে মহাশত্ৰু, ইয়াক জয় কৰিব পাৰিলে জগতজিৎ হৈ যাবা। দেৱতাসকল সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী, নহয় জানো। আগলৈ বুজিবা। স্থাপনা হৈয়ে যাব। অম্মা!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

(1) কেতিয়াও উৰা বাতৰিত (মুখ বাগৰি অহা কথা) বিশ্বাস কৰি নিজৰ স্থিতি বেয়া কৰিব নালাগে। অন্তৰ পৰিস্কাৰ হ'ব লাগে। মিছা কথা শুনি ভিতৰি-ভিতৰি জ্বলিব নালাগে, ঈশ্বৰীয় মত লৈ ল'ব লাগে।

(2) দেহী-অভিমানী হোৱাৰ পুৰা পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে, কাৰো নিন্দা কৰিব নালাগে। লাভ, লোকচান আৰু সন্মানৰ প্ৰতি ধ্যান দি ক্ৰিমিনেল আই (কু-দৃষ্টি) সমাপ্ত কৰিব লাগে। পিতাই যি শুনায় সেয়া এখন কাণেৰে শুনি আনখনেৰে উলিয়াই দিব নালাগে।

বৰদান: নিশ্চয় আৰু নিচাৰ আধাৰত সকলো পৰিস্থিতিতে বিজয় প্ৰাপ্ত কৰোঁতা সিদ্ধি স্বৰূপ হোৱা যোগৰ দ্বাৰা এতিয়া এনেকুৱা সিদ্ধি প্ৰাপ্ত কৰা যাতে অপ্ৰাপ্তিয়েও প্ৰাপ্তিৰ অনুভৱ কৰোৱায়। নিশ্চয় আৰু নিচাই সকলো পৰিস্থিতিতে বিজয়ী কৰি তোলে। আগলৈ এনেকুৱা পেপাৰো (পৰিস্থিতিও) আহিব যেতিয়া শুকান ৰুটিও খাব লাগিব। কিন্তু নিশ্চয়, নিচা আৰু যোগৰ সিদ্ধিৰ শক্তিয়ে শুকান ৰুটিকো কোমল কৰি দিব। আমনি নকৰিব। তোমালোক সিদ্ধি স্বৰূপৰ সম্ভ্ৰমত থাকিলে তেতিয়া কোনেও আমনি কৰিব নোৱাৰিব। যি সাধন আছে সেয়া আৰম্ভেৰে ইউজ (ব্যৱহাৰ) কৰা কিন্তু যাতে সময়ত নঠগে - এইটো চেক (পৰীক্ষা) কৰা।

স্লোগান: নিমিত্ত হৈ যথার্থ পাৰ্ট (ভূমিকা) পালন কৰিলে তেতিয়া সকলোৰে সহযোগৰ সহায় পাই থাকিবা।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!